

श्रीमद्भगवद्गीतायां कर्मयोगः

तीजराम वर्मा

शोधच्छात्रः संस्कृत विभाग

पौडी परिसर हेमवती नन्दन बहुगुणा गढवाल विश्वविद्यालय, श्रीनगरं, गढवाल, उत्तराखण्ड

atirtharamji@gmail.com

सारः - संसारस्य प्रत्येकं जनानां मनसि जीवनस्य, जगतः, ईश्वरस्य सम्बन्धे संशयो भवत्येव। किमुचितं, किमनुचितं, जीवनं किं, कश्च मृत्युरित्यादयः प्रश्नाः सामान्यजनान् विदुषश्च कदाचित् न कदाचित् स्पृशन्त्येव। अनुत्तरेषु च प्रश्नेषु मनसि खिन्नताऽपि भवति। जीवनस्य सर्वेषां समस्यानां समाधानं साकल्येन सारल्येन च यत्र मिलति सा अस्ति श्रीमद्भगवद्गीता।

श्रीमद्भगवद्गीता वस्तुतो महाभारतस्यैवांशः परं महत्त्वात् पृथक् रूपेण प्रसिद्धं। महाभारते भीष्मपर्वणि पञ्चविंशतितमादध्यायाद् (२५) द्वाचत्वारिंशतमाध्यायः श्रीमद्भगवद्गीता इति नाम्ना प्रसिद्धम्। अस्यां गीतायां सप्तशती (७००) श्लोकाः सन्ति। तेषु श्लोकेषु चतुस्सप्तत्युत्तरं पञ्च शतं (५७४) श्लोका भगवतः श्रीकृष्णस्योपदेशरूपेण, चतुरशीतिः (८४) श्लोका अर्जुनस्य प्रश्नरूपेण, संजयस्य एकचत्वारिंशत् श्लोकाः सन्ति। एकः श्लोकः धृतराष्ट्रमुखेन विद्यते।

कर्म एव योगः कर्मयोगः, कर्म एवं प्रकारेण कर्तव्यं यत् कर्म योगः स्यात्। यथा कश्चित् समाधिप्राप्तो योगी सर्वथा समतायुक्तः, अक्षुब्धो भवति तथैव यदि कोऽपि कर्म कुर्वन् भवति स कर्मयोगी। गीतायां निष्कामकर्म कर्मयोगः कथ्यते। केवलं कर्म अर्थात् आसक्तियुक्तं कर्म बन्धनस्य कारणं भवति कर्मयोगो बन्धनस्य कारणं न भवति परमात्मसाक्षात्कारस्य साधनमेव भवति।

आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते।

योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते॥¹

सङ्केतशब्दः - श्रीमद्भगवद्गीता, कर्मयोगः, निष्कामकर्म, महाभारतम्, जीवनम्, ईश्वरः, समाधिः।

¹ ०६/०३ श्रीमद्भगवद्गीता

